

## *Naume Radičeski*

Rojen leta 1953 v Mešeštih, Ohridsko. Diplomiral na Filološki fakulteti v Skopju, kjer je postal tudi doktor jezikoslovnih ved in kjer zdaj predava. Objavil je naslednje pesniške zbirke: *Bivanja in motivi* (1975), *Svetel žalosten krik* (1984), *Kontrasti* (1992), *Preobrazba človekova* (2001). Napisal je več knjig s področja literarne kritike in esejistike. Dobil je nagrado Kulturno-prosvetne skupnosti Makedonije.

### **Pozabljena pesem**

Pozabil si nekoč  
nekje to pesem  
ali pa je ona pozabila tebe  
– ni važno

Samo – ne dvomi  
v zvestobo njeno  
Saj spet molče  
ti leze v govor  
te obiskuje v budnosti in v snu

Pozabljena pesem  
vetrovi vračajo jo v reke  
in glas njen seže daleč  
Iz daljnih krajev prileti  
upehano kdo je  
ta sluti

Pozabljena pesem  
vstopa v neki neznani čas

## Iniciacija radosti

4.

Od tam, kjer z nebom spajajo se duše naše  
Skoz tajna vrata – tja, kjer pust je dan  
Pred nami vrača se vzhodni veter sam  
nemir prenaša, gost elan  
nad hribom zvezde boža v plam  
da prelahko – kljub težkemu bremenu moralo bi biti nam

Se vrača vzhodni veter sam –  
Pod senco veka se je splazil  
in zdaj od tam nas vodi kakor roj  
za zakone vesoljne čedne  
bedne potapljače nezavedne

Se vrača vzhodni veter sam –  
kot dolga žalostna puščavska senca  
ki mesto repa Azijo za sabo vleče  
Utrujena in budna  
Pod težo vekov upognjena in trudna  
kot opomin prihaja k nam ta senca  
in kakor voda – vedno živa – ki teče v nas – in teče

Se vrača vzhodni veter sam –  
A ponj prihaja beli konj  
Proti rdeči zarji – proti vzhodu  
Kot v snu beži nam brat čarobni  
V skalovje te noči udarja – tam! – tam! – tam!

V skalovje te noči udarja – tam! – tam! – tam!  
Tako udarja – Udarja za vse nas in udarja v nas  
Udarja dolgo in – neslišno  
Udarja nepovratno vse preteklo  
Nepovratno vse preteklo in spet vse prihodnje  
V skalovje te noči udarja – tam! – tam! – tam!

Še preden pride je prispel  
Še preden pride  
V prostor, kjer se sen pripravlja  
Je že nared – da z vetrom dvojnikom – spet odhiti

Naproti neki nepoznani eri – tako  
– brez nas – beli konj blodi

## Pogled izza resnice

9.

Predolgo smo že zapuščeni in prekleti  
Predolgo smo že s te strani sveta pozabljeni in bedni  
Preveč na vse strani sveta smo razsejani  
– tudi mi z najbolj preklete lise zemlje  
O – preveč nas je, ki tu smo natovorjeni in prizadeti

In kolikor nas več je –  
Toliko bolj sami smo in bolj nemočni  
V neki uri hudi uri zapuščeni bedni  
ne le lamentiramo in tožimo potih –  
temveč tudi eni druge grizemo –  
tako skrivaj – se grizemo požrešno  
kot z oblastjo gloje se oblast  
Od kdaj že brez postanka – spet –  
kliče Makedonec iz sna apostola Pavla?  
Od kdaj že na vrnitev sina božjega mu domovina čaka?  
Toži zemlja padlega človeka –  
in ni nikogar, ki prebral bi  
znake, ki naznanili bi Njega  
toži zemlja –  
Njena tožba žalostno odzvanja  
In ne ve in ne pomisli ta pesjan  
kaj napravil je iz raja

12.

Smo budni ali kakšne temne sanje –  
kakšne sanje sanjamo še vedno  
Sami od sebe – sami pred sabo  
vesoljni formi odpoveduje lik  
Razpršuje sonce se v sonce živo –  
razpršuje svet se v žarek zbran v božjo svetlobo  
Razliva magma se in kaže pot skrivnostno

Pot v neznano  
V smeri skrivnostnih obal  
Kot bi sam k sebi potoval  
ali kot bi se neskončnosti predal

.....

Ne posvečeni narodi – narodi potopljeni v greh  
se vlečejo skozi čas – a konca časa  
ni – in – ni – Na koncu veka  
dvigajo se skrivna vrata –  
odpirajo se nam nevidne duri  
A – nebo se ne odpira  
Razodetja, po katerem hrepenimo, ni še  
Preteklost in bodočnost nista se spojili od veka do veka

.....

In ne – nočem se vrniti spet  
– O – Zemlja Zemljica – o – Mamica  
v tisto življenje tisto moro skrajno!

Katera le vesoljna igra brez tebe mene čaka?  
Kakšne preobrazbe za mano brez mene ti boš preživela?  
– O – Zemlja Zemljica – o – Mamica  
Ti raj edinstveni in – Eden  
Ni obvaroval Tebe  
Tvoj sin – skrben – a beden